

мене!

КОМІСАР: — Нєт, товаріш! Нє брєхалі, а правду сказалі, що ви контрреволюціонер. .

ТРОХИМ: — (дивується) Тоб-то собака сказала?

КОМІСАР: — Малчать! То начальство у вас собаки? Ву знаєтє, что за єто я должен послать вас к стенкі?

ТРОХИМ: — Ага, то вона, відьма на мене набрєхала? Тай ще й кума.

КОМІСАР: — Кто такой, какая кума?

ТРОХИМ: — Та-ж он та Ксєнька, про яку кажетє. Нє даром її Рябком назвали.

КОМІСА. . — Развє ви знаєтє, кто такой Робкор?. У нас єто нє виявляєтєся.

ТРОХИМ: — Та я й досі нє знав, що то Ксєнька, аж ви, товаришу, спєсибі вам, сказали. Я чув, що її в сєлі вжє Рябком охрєстили.

КОМІСАР: — За чим хрєстїть? Нада только харахо грамоту понімать. Робкор нє очєнь большєє іскуство.

ТРОХИМ: — Та якжєж вам нє паскудство? Паскудство щє й якє! Відьма проклятє! А я дивувався, чого то її Рябком прозвали?

КОМІСАР: — Товаріш! Ви канєшно пойдьотє к стенкі.

ТРОХИМ: — А хай їй біс! Я вжє піду, коли кажетє. Алє, єй Богу, що морду набю!

КОМІСАР: — Что? Кому морду?

ТРОХИМ: — Таж тій Ксєнці. Нєхай нє брєшє!

КОМІСАР:—Ви мнє что то нє панімаетє. Ну, да вольно. Ви мнє одвєчайтє, что я буду спра-